

РЕШЕНИЕ

№ 7633

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8328** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "Косаня Пропъртис" ЕООД, представлявано от управителя П. С. Л., чрез адв. М. Л. срещу Решение № 4504 от 24.11.2022 г. по НАХД № 10725/2022 г. на Софийски районен съд, 13-ти състав, с което потвърден Електронен фиш, серия Г, № 0045158 от 2022 г., издаден от МВР-СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т.1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. ал.1, т.2, вр. чл. 461, т.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. С жалбата се иска отмяна на решението, като не се споделя основния изложен в решението извод за пълно, ясно и точно описание на нарушението, вменено на дружеството, а точно обратно, за липса на пълно, ясно и точно описание на нарушението, вменено на дружеството. Моли за отмяна на решението и за постановяване на друго такова, с което ЕФ да бъде отменен.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява, представлява

се от адв. Л.. Моли съда да уважи касационната жалба, като постанови решение, с което отмени процесния електронен фиш. Претендира разности съобразно Наредбата.

Ответникът – СДВР, редовно призован, представлява се от юриконсулт П., която счита жалбата за неоснователна, а решението на въззивния съд за правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна а решението на СРС и издадения електронен фиш за правилни и законосъобразни.

Административен съд София – град, VII касационен състав, след като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр.чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административен съд София – град, VII касационен състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК,намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийски районен съд е приел за установено, въз основа на представените писмени доказателства, че на 09.07.2022 г. в 13:14 ч., в [населено място] по [улица]до № 60 е посока на движение от [улица]към [улица]преминал л.а. „А. Ку 5“ е рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът бил собственост на жалбоподателя - "Косаня пропъртис" ЕООД. Към тази дата по отношение на това МПС нямамо сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност".

За да постанови решението си районният съд е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП, във връзка с КЗ. Счел е, че същият формално отговаря на изискванията на закона и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец и в него се съдържат изискуемите данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените

разпоредби, размера на санкцията, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Изложил е, че противно на твърдението на жалбоподателя, в ЕФ няма липсваща "фактология" относно естеството на извършеното нарушение, като е посочено по ясен начин, че то се състои в управление на МПС за което липсва сключена от собственика задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на посочените в ЕФ време и място, като не остава съмнение и за кое лице се твърди, че е нарушител. По отношение на възраженията относно дадената правна квалификация, въззивния съд намира същите за неоснователни, доколкото волята на законодателя е била да се извърши именно привръзка между нормите на чл. 483 и чл. 638 от КЗ, видно от съдържанието на втората разпоредба, която изрично препраща към чл. 483 от КЗ, а и на следващо място, съгласно Тълкувателно решение № 8 / 16.09.2021 на ВАС и актуалната редакция на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН съдът притежава правомощието да промени правната квалификация на описаното в акта по чл. 58д деяние, ако същата е неправилно посочена, стига да не влошава положението на жалбоподателя. СРС е приел, че действително коректното изписване на описаното нарушение би било чл. 638, ал.4, вр. ал.1, вр. 483, ал.1, т.1 от КЗ, а не обратното, но това не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което да ограничава правото на защита на жалбоподателя. В обобщение е приел, че електронният фиш е издаден при спазване на разпоредбите на ЗДвП, съобразно препращатата разпоредба на чл. 647, ал. 3 от КЗ.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящият състав на АССГ не споделя крайните изводи на СРС. Съгласно сочените в ЕФ правни основания и в частност с разпоредбата на чл.483, ал.1 ЗК е вменено следното задължение: „Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: „притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор;“.

Според чл. 638, ал. 4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Съгласно ал.1, т.2 на чл.638 КЗ на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага: имуществена санкция от 2000 лв.– за юридическо лице или едноличен търговец. В нормата на чл.461, т.1 КЗ е визирано, че задължителни застраховки са: 1. "Гражданска отговорност" на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, наричана по-нататък "задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите".

При тази правна рамка и при посоченото по - горе описание в ЕФ, касационният състав намира, че същият е незаконосъобразен, както неправилно е приел СРС. В самия електронен фиш е налице неяснота относно фактическия състав на вмененото

нарушение. Описаното от фактическа страна не съответства на разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, в който случай единствено е допустимо издаване на електронен фиш за установено административно нарушение. Основателни са възраженията на касатора, че предвид горното, по подразбиране е следвало санкционираното лице да направи извод за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

ЕФ не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП - "Електронният фиш съдържа... описание на нарушението... ", към който препраща чл. 647, ал. 3 КЗ. В ЕФ липсва изложена каквато и да било фактология относно извършеното нарушение.

В случая е прието, че нарушението е установено впоследствие, чрез справка в Гаранционния фонд относно обстоятелствата налице ли е валидно сключена застраховка "ГО" за процесния автомобил, т.е. тези обстоятелства не се установяват към момента на заснемането от АТСС, тъй като АТСС е одобрен тип средство за измерване на скорост. Ето защо АНО е следвало да приложи общите правила на административно-наказателното преследване и да състави АУАН, въз основа на който да издаде НП, като в административно-наказателното производство за веществено доказателствено средство да бъдат използвани снимките от АТСС, по аргумент на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. Допуснатото нарушение е съществено, защото ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото на него не са му предявени никакви правнорелевантни факти, по които то следва да се защитава, поради което на същото не е ясно за какво точно нарушение е ангажирана отговорността му. От друга страна, нарушението не дава възможност на съда да прецени дали деянието, за което е ангажирана отговорността на дружеството – жалбоподател е съставомерно и то, именно по цитираната разпоредба, респ. дали е правилно и законосъобразно, наложено наказание. Допуснатите процесуални нарушения не могат да бъдат преодоляни в хода на съдебното производство и винаги съставляват предпоставка за отмяна на атакувания ЕФ на формално основание, без да се обсъжда спора по същество.

По тези доводи и аргументи, настоящата инстанция приема, че касационната жалба е основателна, а съдебното решение на Софийски районен съд е неправилно и незаконосъобразно, и като такова следва да се отмени, като се отмени и процесния електронен фиш.

Разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН предвижда, че в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора такива се следват на жалбоподателя, но тъй като не е представен списък с разноските и не са представени доказателства за тяхното извършване съдът не следва да присъжда разноски в полза на жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. -град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4504 от 24.11.2022 г. по НАХД № 10725/2022 г. на Софийски районен съд, 13-ти състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш, серия Г, № 0045158 от 2022 г., издаден от МВР-СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т.1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. ал.1, т.2, вр. чл. 461, т.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.